

ikke at ophidse dem og berede Vanskeligheder.

Andreasen: Jeg fastholder ganske, hvad jeg under det korte Replikskifte har sagt overfor det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard). Det vestindiske Spørgsmaal var i højeste Grad et Spørgsmaal: for eller imod Ministeriet Zahle. Det var et storpolitisk Spørgsmaal, og Spørgsmaalet om Øernes Afhændelse blev jo ikke rejst for første Gang her i Rigsdagen af Ministeriet Zahle. Det har været fremme Gang efter Gang. Det var fremme under Venstres første Regering, og vi kender alle dets Historie. Vor Tillid til de Udtalelser, Ministeriet Zahle, navnlig dets Udenrigsminister, havde fremsat her i Rigsdagen, gav vi Udtryk ved at svare Ja i saa høj Grad, som vi gjorde her paa Øerne ved Afstemningen. Det var dette, som det ærede Medlem udtalte Haansord overfor, og hvorfor han indkasserede den Tilrettevisning af „Sorø Amtstidende“, der har bevirket, at det ærede Medlem hader dette gamle Venstreblad.

Samuelson: For at undgaa Misforstaaelse har jeg endnu en Gang bedt om Ordet for en kort Bemærkning. Den højtærede Statsminister kom tilbage til Referatet i „Sorø Amtstidende“ og sagde, at det havde henstaaet saa og saa længe, og at jeg ikke havde gjort nogen Indvending derimod. Jeg vil da denne Gang meget tydeligt henlede Opmærksomheden paa, at jeg har skrevet en Artikkel om det Referat i „Ringsted Folketidende“. I denne Artikkel har jeg samtidig stillet nogle Spørgsmaal til den daværende Folketingsmand, som han endnu ikke har besvaret.

Sigvald Olsen: Jeg beder Tinget undskylde, at jeg vender tilbage til Dagsordenen, det Forslag til Beslutning, som er stillet af det ærede Medlem Slengerik og mig. Jeg kan i et og alt henholde mig til den Motivering, det ærede Medlem i sine Udtalelser i sin første Ordførertale fremkom med, og jeg beder Tinget og Formanden undskylde, at jeg ikke indlader mig paa at komme ind paa Flyvemaskiner og det færøske Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Naar jeg ikke gør det, er det ikke af den Grund, at det ikke kunde have sin Interesse, men fordi jeg meget nødig vilde have, at vi skulde have Møde igen i Morgen.

Sløbsager: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, som her har været ført, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds opmærksom paa — eller Hr. Folketingsmand Borgbjerg, tidligere sagde vi jo det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds —, at han indenfor Regeringspartierne hidtil har været den, der har haft første Prioritet i Grundtvig her i Tinget. Nu maa jeg gøre ham opmærksom paa, at Statsministeren har forsøgt at tegne en betydelig anden Prioritet. Det er af Interesse for det ærede Medlem, naar vi igen kommer til at diskutere de Forhold.

For øvrigt vil jeg begynde med en Bemærkning til Statsministeren. Han fremhævede i Gaar en Udtalelse af „Roskilde Dagblad“, hvori dette Blad før Valget klart og koncist havde udtrykt, hvad Venstre vilde ved Valget. Bladet havde sagt: vi vil tage Magten fra dem. Det er fuldstændig rigtigt og korrekt udtrykt af „Roskilde Dagblad“. Vi ønskede ved Valget at tage Magten fra Ministeriet, for at det ikke fremtidig skulde være i Stand til at drive den ensidige Partipolitik, som det har drevet i de senere Aar. Men vi ønskede ikke at tage Magten fra dem under disse Forhold for selv at tage Magten alene, vi har tilbudt at dele Magten med dem, saaledes at der ikke i den kommende Tid skulde blive drevet Partipolitik paa den Vis, som sket er i de foregaaende Aar, og derfor har vi under Valget gjort os til Talsmænd for, at vi skulde have et Samlingsministerium. Da Valget var forbi og Regeringen havde faaet sit knebne Flertal, var det jo i det første Par Dage efter Valget saaledes, at det radikale Venstres Presse havde ondt ved at finde, hvilket Standpunkt den skulde staa paa, om den nu ogsaa klart og fast skulde holde paa, at Ministeriet skulde forblive, eller der maaske kunde indtræde andre Muligheder. Men der var eet Blad, der straks var klar over, hvad der skulde ske, det var „Social-Demokraten“. „Social-Demokraten“ var øjeblikkelig klar over, at Regeringspartierne havde vundet en stor Sejr, og at Radikal-Socialismen burde fortsætte med sit Styre ogsaa efter Valget. Da „Social-Demokraten“ havde taget dette klare Standpunkt, varede det ikke længe, før den radikale Presse fandt det samme Standpunkt, og det er jo det, som vi nu under denne Debat finder udtrykt i Udtalelserne fra de to Forslagsstillers og fra Ministeriets Side, at Ministeriet skal fortsætte, hvis det kan faa et Flertal for sig her i Tinget, hvad det jo